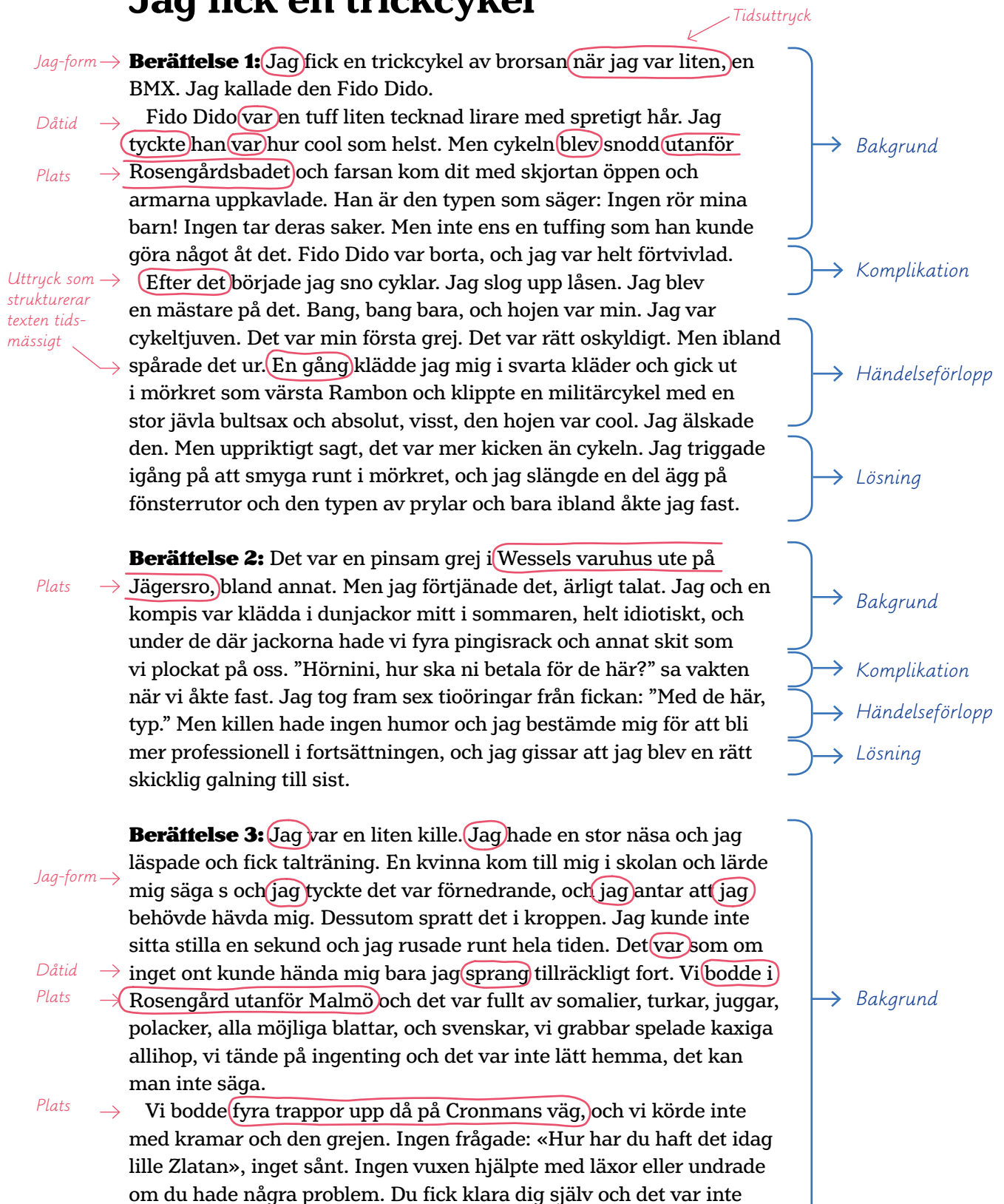

Illustration av struktur i en berättelse – exempel från Zlatantexten

Jag fick en trickcykel

läge att gnälla om någon varit taskig. Du fick bita ihop, och det var kaos och bråk och en del slag och smällar. Men det är klart, ibland hoppades du på lite sympati. En dag föll jag från ett tak på dagis. Jag fick en stor blåtira och sprang gråtande hem och förväntade mig en klapp på huvudet, eller åtminstone några snälla ord. Jag fick en örfil. "Vad hade du på taket att göra?"

→ Bakgrund forts.
→ Komplikation

Det var inte: "Stackars Zlatan." Det var: "Förbannade idiot som klättrat upp på ett tak, här har du en lusing", och jag blev helt chockad och jag drog mig undan, eller så stack jag ut. Morsan hade inte tid för tröst, inte då. Hon städade och slet för att försörja oss, hon var verkligen en fighter. Men hon orkade inte med mycket annat. Hon hade haft det tufft och vi hade ett fruktansvärt humör allihop. Det var inget vanligt svenskt snack hemma direkt, inget: "Älskling, var snäll och räck mig smöret", utan mer: "Hämta mjölken din idiot!" Det var dörrar som slog igen och morsan som grät. Hon grät ofta. Hon har min kärlek. Hon har fått slita i livet. Hon städade typ fjorton timmar om dagen, och då och då följde vi med och tömde papperskorgar och sånt och fick lite fickpengar. Men ibland brast det för morsan.

Dåtid →

Tids- uttryck →

→ Händelseförlopp
→ Lösning

Berättelse 4: Hon slog oss med träslevar och det hände att de där slevarna gick sönder, och då fick jag pallra mig iväg och köpa en ny, som om det var mitt fel att hon slagit så hårt. En dag minns jag speciellt. Jag hade slängt en tegelsten på dagis som studsat på något vis och krossat en fönsterruta, och när morsan hörde om det fick hon spel. Allt som kostade pengar gjorde henne vansinnig, och hon slog mig med slevan. Bang, bom! Det gjorde ont och kanske gick skeden sönder igen. Inte vet jag. Ibland fanns inga såna där slevor hemma, och en gång kom morsan efter mig med en brödkavel. Men då hann jag undan, och jag talade med Sanela om det.

Tids- uttryck →

Tids- uttryck →

→ Bakgrund
→ Komplikation
→ Händelseförlopp
→ Lösning

Sanela är mitt enda helsyskon. Hon är två år äldre. Hon är en tuff tjej, och hon tyckte att vi borde driva lite med mamma. Fan, banka oss i huvudet! Helt sjukt! Så vi stack till Ica och köpte såna där slevor, typ tre för tio kronor, och gav dem till morsan i julklapp.

Jag tror inte hon fattade ironin. Hon hade inte marginaler för sånt. Det måste finnas mat på bordet. Alla hennes krafter gick åt till det.